

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. április 25. XIV. Évfolyam 9. szám

Feltámadt Krisztus!

Ugye, milyen könnyű kimondani ezt a meggyőződéssel teli, ujjongó mondatot nekünk, mai hívőknek, kik már a feltámadás hitében és fényében láthatunk? Húsvétvasárnap reggelén mindannyian ezzel az örömmel ébredtünk. Örömünket az sem csorbíthatta, hogy a szentmisébe nem az ismerős közösségben, hanem lakásainkban szűk családjaink körében online kapcsolódhattunk be.

Ha megfigyeljük Jézus közeli ismerőseit, hogyan viselkedtek az első húsvétkor, talán fel tudunk felfedezni bizonyos hasonlóságot velük

magunkban.

A feltámadás fényében talán kis *sajnálattal* tekintünk az **asszonyokra**, kik Jézus sírjához igyekezve igencsak szomorúak voltak, de megnyugtat, hogy nem sokáig maradtak magukra ebben a nehézségben. Jézushoz igyekezve egyfolytában körülötte forogtak gyakorlatias gondolataik. Tervüktől nem tántorította el őket a megoldhatatlan feladatnak tűnő kő elmozdítása sem, mindenáron Jézus közelségére vágytak.

Az első húsvétvasárnapon a **tanítványok** zárt ajtók mögött, remegve voltak együtt, hiszen féltek, hogy a zendülőnek kikiáltott Jézus követőiként őket is letartóztatják, és vele azonos sorsra jutnak. Ezért gondosan bezárkóztak, de a Feltámadott előtt nincs akadály! Ő szelíden megjelenik ott, ahol szükség van Rá, jelenléte megnyugtatja övéit. Nem rója fel hitetlenségüket, nem vágyik bocsánatkérésre, helyette azt adja, amire szükség van, a békét. Talán csodálkozva nézzük a hitetlen jelzővel felruházott **Tamás apostolt**, kiben korunk kételkedő emberét fedezhetjük fel. Ő nem tudja elfogadni társai tanúskodását, Jézussal való személyes találkozás után sóvárog.

Lelki útjainkon haladva a helyzetet kilátástalannak érző, elcsüggedt **emmauszi tanítványok** is jó ismerőseink. Mi döntjük el, megmaradunk-e a csüggedésben, vagy példájuk nyomán hanyatt-homlok rohanunk a feltámadás örömhírével másokhoz.

Nem biztos, hogy mostanság a hitetlenek körében a szeretet Istene túl népszerű lenne. De mi tudjuk, hogy nem maradhatunk bezártságban félelmek közepette, mert békét hintve belép hozzánk a Feltámadott, s ez megújulást hoz életünkbe.

– szerkesztők –

Kreatív szeretet

"Mostanában gyakran nézzük az Apostol Televíziót, mely a Gazdagréti Szent Angyalok Plébániatemplom saját csatornája. A rengeteg tartalmas műsor között Szederkényi Károly atya miséibe is sokszor bekapcsolódunk, aki a Nagyheti szertartásokon kívül felkínálta a híveknek, hogy Nagycsütörtökön és Húsvétvasárnap az Eucharisztia szentségében részesíti az arra vágyakozókat. Az atya délelőtt a 65 év felettieket, délután a fiatalabbakat áldoztatta meg a templomkertben. Kis családjaink is felkerekedett, hogy részt vegyünk a csütörtöki alkalmon.

Nem voltunk sokan. Várakozás közben minden család külön kis csoportban elszórva, elmélyülten imádkozott. Károly atya rövid bűnbánati szertartás keretében általános feloldozást adott a jelenlévőknek, penitenciaként pedig a Hitvallás elimádkozását kérte. Ezután az udvar egyik oldalán sorba álltunk az ajánlott 2 méter távolság betartásával. A segítők mindannyiunk kezére fertőtlenítőt nyomtak, majd vonultunk a tér közepére, ahol a plébános várt bennünket az Úr Szent Testével. Nagyon szakszerűen és érintésmentesen, egy nagyobb csipesszel emelte ki az Oltáriszentséget, s helyezte a kezünkre. Az Urat magunkhoz véve vonultunk tovább, hogy beszéljünk Istenünkkel lelkünk klauzúrájában.

Az alkalom igen rövid, de bensőséges volt. Az jutott róla eszembe, amikor Szent István király idejében 10 falunként kellett építeni egy templomot, és kötelező volt mindenkinek részt vennie a misén. Most ugyan nem kötelező templomba menni, s mivel nem is tudunk, hála Istennek és a technikának, a mise "házhoz jön", de a Jézussal való személyes találkozást, valóságos egyesülést nem pótolhatja semmi.

Számomra Szent Pál gondolatai, mi szerint "a Szeretet türelmes, a Szeretet jóságos, nem kérkedik, nem gerjed haragra...." kiegészültek az alábbival: a Szeretet kreatív. Hálásan őrzöm szívemben ezt a lehetőséget, mely meghittebbé tette a húsvéti ünnepkört egész családom számára."

Csokonay Anna

Hogyan zajlik a hitoktatás a karantén ideje alatt?

Azért osztom meg a kedves Testvérekkel az alábbiakat, hogy lássátok a nehézségeket és az áldásokat, amit ez a különleges helyzet magában rejt.

„Az Istent szeretőknek minden a javára válik” – mondja Isten a Bibliában.

Ezzel a lelkülettel lehet a szokatlan és nehéz helyzetekben is megtalálni az örömet és minden nap értelmét: hogyan kerülhetek közelebb most Istenhez? Mi távolít el Tőle jelenleg? – tehettük fel a kérdést már a nagyböjtben is.

Bevezetőként: Lassan 25 éve hitoktatok a péceli önkormányzati iskolákban, 13 éve plébániai ifjúsági hittanon és kb. 18 éve az önkormányzati óvodákban.

A hittanórák feladata nemcsak a hitbeli ismeretek átadása, hanem **szerepelteljes kapcsolat** kialakítása Istennel és a gyerekekkel, fiatalokkal.

Ezért szeretnek hittanra járni, hiszen a nem egyházi fenntartású intézményekben nem kötelező a hittant választani, hanem járhatnak etikára is. A szülők felelős döntést hoznak minden tanév végén, amikor újra és újra a hittant választják.

Persze ettől nem térnek meg feltétlenül, nem kezdik el a templomba járást sem. A mai világban olyan erős a liberális és ateista eszmerendszer, hogy Beer Miklós nyugalmazott püspök szerint: míg 20 éve a hitoktató dolga a „magvetés” volt, most már „talaj-előkészítők” lettünk.

Mikor hallottam, hogy bezárnak az iskolák, óvodák, nagyon elszomorodtam. Nemcsak azért mert hiányoznak a gyerekek, hanem mert a hittanórán - mint más órákon is - a személyesség (és a tanár személyisége) nagyon fontos.

Bár az önkormányzati iskolákban csak heti 1 órában van hittan, de ettől még sokat elárulnak magukról és családjukról a gyerekek. A hittanórák - felfogásom szerint - hosszabbak 45 percnél, mert az aulában kezdődnek és gyakran a szünet végén érnek véget. Főleg az alsósok már a folyosón óra előtt ölelnek, mesélnek, a felsősök közül vannak, akik szünet végéig beszélgetnek velem, főként, ha gondjuk van.

Nagyon megijedtem, hogyan lehet hittant távoktatásban tanítani? Személyesség nélkül, számítógép segítségével?

Az Egyház vezetői sok lelki és hitoktatási anyaggal segítenek. Reggelente a hitoktatási koordinátorunkkal imádkoztunk, majd ötleteket kaptunk tőlük.

Helyzetemet 2 hétig nehezítette, hogy a számítógépen az alaptudásom megvolt, de semmi több. Mindig a gyerekek segítettek az órákon. Egy hét leforgása alatt azonban meg kellett tanulnom két felületen (a kreta e-naplóban és a gyorsan létrehozott „classroomban” tanítani, értékelni....)

A másik nehézség, hogy a hitoktatóknak nem adják meg a szülők elérhetőségét adatvédelmi okok miatt. Ezt is meg kellett oldani, ám nem minden vezető és pedagógus volt készséges ebben. Több csoportban nem kerültek haza a hittan munkafüzetek, amivel könnyebb lehetne a munka.

Vannak a diákok között szép számmal olyanok, akik nem reagáltak, nem csinálják meg a házi feladatokat - és nemcsak hittanból, hanem a többi tárgyból sem. Őket is be kellene kapcsolni a távoktatásba.

Áldások is bőven áradnak, Isten segítségét naponta megtapasztaljuk: Először azért, mert van munkánk és fizetésünk.

Közel 200 hittanosommal és szüleivel tartani a kapcsolatot! Érdekes feladatokat adni, javítani a rengeteg beérkezett munkát. Sokszor olyan sok e-mail jött, hogy már reggel úgy éreztem, ez nem fog menni...

Elhatároztam, hogy az értékelés mellett mindenkinek pár szeretetteljes mondatot is írok, vagy megkérdezem, hogy vannak?

És a szülők - akikkel előtte alig volt kapcsolatom - válaszoltak, leírták a problémáikat, kérdeztek. Ismét áramlott a szeretet! Online-miséket ajánlottam, zenéket küldtem. Egyik szülő beszámolt a facebookon gyermeke hitbéli problémáiról, „gyermek-ateizmusáról”. Hosszan beszélgettünk, mit tehetne? Elkezdtünk imádkozni érte.

Egy anyuka felhívott, hogy a gyermekének ajánlott rajzfilm helyett véletlenül az egész család megnézte Zefirelli: A názereti Jézus film húsvéti részét... Érdeklődött, ez nem baj-e? És tetszett nekik.

Egy másik anyuka négy gyermekével eljött a házunkhoz megkérdezni, hogyan készüljenek hittanból?

Van egy ötödikes fiú, akivel a hittanórán nem bírok: csúnyán beszél, nem figyel, zavarja a többit... Most online-módon a házi feladaton kívül szorgalmikat is küld. Ő lett a legszorgalmasabb „online-hittanosom”.

Sikerült a család gyermekeivel és néhány hittanosommal - akit elhoztak - a templomban „gyermek-keresztutat” járni. Írott formában minden hittanosomat kértem, otthon „lelkileg járják”.

A két csoport ifjúsági hittanosaimmal volt a legkönnyebb dolgom. Hiszen ők értenek a számítógépes technikákhoz, alkalmazásokhoz. Ők tanítottak meg, hogyan tudok skype-on, zoommal stb. órát tartani, énekes fájlokat bejátszani. Velük már évek óta van messenger-csoportunk, oda könnyen tudtam anyagot, videókat, képeket, online-miséket stb. küldeni.

Velük minden hittanórát a megszokott időben megtartottunk. Sikerült Nagypénteken este online-keresztutat járnunk. Sajnos, a felvétel nem sikerült. Az első beszélgetéskor elmondták, hogy a helyzetben mi az, ami közelebb vitte őket Istenhez, mi az, amitől esetleg eltávolodtak?

Mivel ők már hitükben erősebbek, nem élték meg az eltávolodást, sőt sokan arról számoltak be, hogy többet imádkoznak és a családok együtt néznek szentmisét. Nehéznek élik meg, hogy a gimnazistáknak néha 6-8 (10!) órát kell a gép előtt ülniük a távoktatás miatt. Ezért különösen nagy áldozat tőlük, mikor még a hittan is online zajlik. És nehéz az idősebb nagyszülőktől, rokonoktól való távolságtartás...

Szerencsére lezajlottak a karantén előtt **az egyházi középiskolákba való külön felkészítések és felvételik** is. 5 diák készült, egy tanuló kivételével mindenkit felvettek az intézményekbe.

Az óvodák is bezártak. Szerencsére sikerült még időben az iskolafelkészítő szülői beszélgetéseken találkozni, a leendő elsősök szüleit tájékoztatni az iskolai hit és erkölcstannal kapcsolatban. Még papíralapon is megkapták a tájékoztatókat. Április 28-tól lesz a beiratkozás, akkor kell online nyilatkozniuk arról, hogy etika vagy hittan oktatást kérnek-e? Az iskolai honlapokra is eljuttattuk a tájékoztatókat. Mi, hitoktatók, mindannyian reméljük, nem lesz fennakadás és kevesebb hittanos a technikai okok miatt.

A keresztelendők és elsőáldozók felkészítése is online zajlik, ami nem egyszerű. De mivel az elsőáldozásra év eleje óta készültünk különórákon, most a tanulás szakasza van, amiről tanév végén adnak számot. Az elsőáldozás amúgy sem májusban lesz, hanem október 11-én (a templomunk búcsújakor) így a templomi felkészítés szeptembertől kezdődik.

A keresztelők pedig átkerülhetnek nyári időszakra is.

Kicsit hosszúra sikerült a beszámoló, de nagyon **fontos, hogy tudjunk egymásról és arról, hogy Isten hogyan munkálkodik a lelkekben akár online módon is.**

Szívesen olvasnék másoktól is, hogy hogyan élik meg ezt a helyzetet? Úgy látom, hogy vannak, akik elvesztették a munkájukat, vannak, akik teljes elszigetelésben, reményvesztettségben élnek. Hiszen nem mindenkinek van netje, vagy nem tud otthonról dolgozni. Az idősothtonok lakóinak érzései is fontosak számunkra. Anyósom, míg élt, hogy ne érezze haszontalannak és tehernek magát, sokszor beszélgetett telefonon, írt messengeren, sokat imádkozott.

Mert Isten előtt minden élethelyzetben értékesek vagyunk. Nemcsak a tevékenyek, hanem akik már nem képesek erre.

Imádkozzunk egymásért!

Kollmann Andrea hitoktató

Húsvéti ételáldás karantén idején

„Sokat gondolkodtam azon, hogy idén húsvétkor hogyan fog szentelt étel kerülni az asztalunkra. A mi családjunkban hagyománya van annak, hogy a nagyböjt lejártával, húsvétkor az első eledel, amit magunkhoz veszünk, szentelt étel legyen.

Gyermekkorom óta nem emlékszem olyan húsvétra, amikor ez kimaradt volna. Szülőfalumban, Aknaszlatinán (ami Kárpátalján van) húsvétkor még azok az emberek is, akik nem annyira vallásosak elviszik a húsvéti eledeleket a templomba megszentelni, mert ez hagyomány. Gyermekkoromban tele volt a templomkert a húsvéti kosarakat szentelni hozó emberekkel, mert már nem fértek el a templomban. Férjem (aki Erdélyből, Székelyföldről származik) szülőfalujában, Csíkszentdomokoson szintén nagy hagyománya van a húsvéti ételek megszentelésének. Annyi különbség van a két vidék között, hogy míg mi a pászkát (kalács) visszük szentelni, addig ők a bárányt.

Amikor elkezdtük közös életünket, el kellett döntenünk, hogy mi kerüljön a húsvéti kosárba, felénk sonkát, tojást, kalácsot, sót, vaját, tormát szokás a kosárba tenni. Feléjük töltött bárányt, pityókás kenyeret, kalácsot, tojást és egy butykos házi pálinkát. Végül úgy döntöttünk, hogy megy mindenből a kosárba. Nálunk szokás egy rózsafüzért is megszenteltetni, hogy az ételek elfogyasztása után is legyen a lakásban valami, ami a szentelésre emlékeztet bennünket a következő húsvétig. Gyermekeink is mindig nagyon várják a Húsvétot, gyakran emlegetik, hogy ilyenkor olyan különlegesek a szertartások, a feltámadási misének varázsa van, és várják, hogy ehessenek a szentelt eledelekből, mert azokat az ételek finomabbak. Úgy tűnt, hogy idén ez elmarad.

A húsvéti szertartásokat a szülőfalumból élőben közvetítették, az atya a plébániáról tudta közvetíteni a szentmiséket. Elmondta, hogy húsvétvasárnap virtuálisan meg fogja áldani az elegeket is, ez a szentmise végén meg is történt, és amire nem is számítottam, kinyitotta a plébánia ablakát, hogy halljuk az otthoni templom húsvéti harangjait. Be kell vallanom rég nem jártam a szülőfalumban, ezért számomra igen megható élmény volt. Ezután a kis családommal körülálltuk a húsvéti asztalt, elmondtuk az ételszentelő áldásokat, majd meghintettük az elegeket szentelt vízzel, így idén Húsvétkor sem maradt el az ételszentelés."

Bozsuk Zsuzsanna

Karanténban is boldogan

„Már évek óta azt hiszem, ez az utolsó húsvétom itt a földön, de a Jóisten másként gondolja, mert még itt tart. Akkor biztosan van valami feladatom, talán épp az, hogy elfogadjam a nehézségeket és a szeretetre szeretettel válaszoljak. Tudom, hogy Ő nagyon szeret engem, sok-sok jóval ellát. Az Otthonban mindent megkapok, türelmesek hozzám a nővérek, ők is szeretnek, hálás vagyok érte.

Nagybőjtben volt a 99. születésnapom, nem jöhettek be hozzám a rendtársak, de a modern technikával küldtek köszöntést, ők is nagyon szeretnek. 80 évvel ezelőtt az eskütelemben felajánlottam magam Istennek az Ő népének szolgálatára, úgyhogy ha nem is jut már ez minden pillanatban az eszembe, tudom, hogy az Isten számon tartja, mert elfogadta a felajánlásomat. Hát imádkozom és engesztetek a világon elkövetett sok-sok bűnért. Amit az Isten megenged, annak biztosan van helye az életünkben. Nem változtat semmi azon, hogy Jézus feltámadt, és örök életre hív bennünket." *Maróti Margit SJC (Jézus Szíve Idősek Otthona)*

Egyházközségünk hagyománya május elseje előestéjén a Szűzanya köszöntése szerenáddal. Kórusunk néhány lelkes tagja az előírások betartása mellett kántorkarnagyunk vezetésével **április 30-án, csütörtökön** folytatja ezt a hagyományt. Az eseményt 19 órától közvetítjük, a youtube csatorna elérhetőségét a levelezőlistán időben jelezzük.

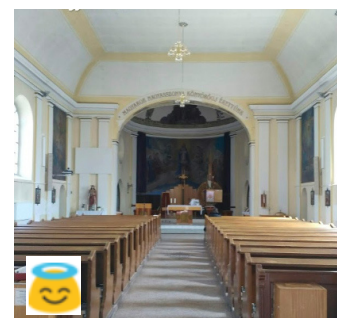
Levéltöredék: "Szép idő volt csütörtökön, és ebédidőben egy kis mozgásra vetemedtem, ami nem rendszeres, ezért elég szenvedés volt... mire a 'szokásos' útvonalon a nyitott templomunk várt!

...érdeklődöm, hogy valaki tudja-e, mikor szokott egyszer-egyszer vagy rendszeresen nyitva lenni a templomunk?

Szokott néha nyitva lenni...? Mit tudtok róla?"

E levélrészlet ösztönöz bennünket arra, hogy ismét felhívjuk a figyelmeteket a levelezőlista fontosságára. Biztassátok ismerőseiteket a feliratkozásra, hogy értesüljenek az Egyházközség híreiről.

Templomunk csütörtökönként 8-21 óra között nyitva áll a betérni vágyakozók előtt.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG,
PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.otthonunk@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!